

Шмельова Р.І.,

молодший науковий співробітник відділу наукової діяльності та міжнародного співробітництва Академії Державної пенітенціарної служби

Науковий керівник:

Паламарчук І. В., *головний спеціаліст Департаменту персоналу Міністерства юстиції України, кандидат юридичних наук*

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ МЕТОДИКИ ТА ПРАКТИКИ ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ ДЛЯ СПЕЦИФІЧНИХ КАТЕГОРІЙ ПУБЛІЧНИХ СЛУЖБОВЦІВ – ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ

Відомо, що наша держава активно здійснює кроки до інтеграції української освіти в європейський простір. Йде мова, насамперед, про вивчення, викладання та оцінювання [1, с. 47].

В умовах прискореної інтеграції вищої освіти України в Європейський простір вищої освіти, відбувається реформування Збройних Сил України задля досягнення оперативної і технічної сумісності з країнами НАТО. Створення ефективної системи підготовки військових фахівців за сучасними стандартами пріоритетного значення набуває питання розвитку іншомовної комунікативної компетентності [3, с. 7].

Підвищення якості освітньої підготовки вузькоспеціалізованих фахівців стосується не тільки Збройних Сил України, але й державних службовців правоохоронних органів. Адже мова йде про залучення викладачів і працівників закладів вищої освіти, а також державних службовців правоохоронних органів, до освоєння іноземних мов (однієї на рівні В-2; для наступних В-1) і набуття якостей висококваліфікованих спеціалістів задля подальшої співпраці із закордонними фахівцями, однієї галузі співпраці, з метою імплементації та набуття досвіду закордонних практик, методик, тощо.

Основною метою розвитку навчання іноземної мови Національної доктрини освіти є розвиток у студентів (державних службовців) уміння використовувати іноземну мову як інструмент міжкультурного спілкування в будь-яких сферах життєдіяльності [2, с. 4]. Так, Голова Національного агентства України з питань державної служби Костянтин Ващенко у своїй промові зазначив, що питання оволодіння державними службовцями англійською та іншими іноземними мовами, в першу чергу країн

Європейської Співдружності, є одним із стратегічних завдань реформи державної служби [6].

Вище керівництво України, у свою чергу, навело реальну статистику: «Україна сьогодні у глобальному рейтингу залишається серед країн з найнижчим рівнем володіння англійською. І це бар'єр для українців для переорієнтації на західні цінності і стандарти. Це обмежує нам доступ до наукових досліджень, які на 80% публікуються in English. 55% веб-сторінок також написані англійською» [4].

Тому, наразі питання оволодіння іноземною мовою є як найвагомішою темою сьогодення. З 2019 року знання англійської мови буде однією з умов для номінування на державну службу. Ті, хто бажає стати державним службовцем, крім української мови повинні знати англійську мову на базовому рівні.

Стратегічною метою будь-якої програми оволодіння іноземною мовою ґрунтується на таких принципах: комунікативної спрямованості навчання (досягнення рівня комунікативної компетенції для спілкування у чотирьох його видах: аудіюванні, читанні, говорінні, письмі) [7, с. 37].

Задля плідної співпраці викладача із студентами (державними службовцями), було б доцільним впровадження такого виду діяльності, як заняття в межах закладу з певної теми. Оволодіння мовою за чотирима видами знань, вмій і навичок (в аудіюванні, читанні, говорінні, письмі) можливе тільки з умовою правильного розподілу методики і планування занять. Студенти (державні службовці) закладів (органів) повинні поступово набувати знання і обов'язково закріплювати їх на практиці.

Отже, найефективнішим методом практики здобутих знань є «комунікативна ситуація», так звані «майстер-класи», або «вечори» за певною темою, де слухачі разом із викладачем можуть ділитися враженнями, набувати і випробовувати свій лексичний запас, а також закріплювати свої уміння з використання граматики.

В сучасному становищі ці практики набули більш масштабного характеру і також відомі як «академічна мобільність». Так, академічну мобільність вважають одним із найбільш дієвих способів розвитку та вдосконалення іншомовної комунікативної компетентності як викладачів, так і працівників різних державних органів. В Законі України «Про вищу освіту» під поняттям «академічна мобільність» розуміється можливість учасників освітнього процесу навчатися, викладати, стажуватися чи проводити наукову діяльність в іншому вищому навчальному закладі (науковій установі) на території України чи поза її межами.

Також не можна забувати про найзапитанішу, в межах культурологічного підходу, технологію «діалогу культур» як

взаємопов'язане навчання студентів іноземної мови і культури, що забезпечує їм взаєморозуміння з іншомовними мовленнєвими партнерами, незважаючи на їх особливості, як представників інших культурних спільнот з численними розбіжностями й відмінностями [3, с. 14].

Тому, питання «Хто якнайкраще може навчати іноземній мові і особливостям культурних традицій, як не сам носій цієї мови?» не потребує відповіді.

Отже, створення успішного курсу вивчення іноземної мови і впровадження якісно розробленого планування занять з іноземної мови для специфічних категорій передбачає якісні зміни не тільки в педагогічній діяльності викладачів, але й в розширенні функцій професійності державних службовців, їх постійному професійному зростанню і вдосконаленню [3, с. 9].

Список використаних джерел

1. Артемчук Галік. Про сучасні підходи до вивчення і викладання іноземних мов. Рідна школа, 2003. № 9. С. 47–49.

2. Актуальні проблеми навчання іноземних мов для спеціальних цілей: Збірник наукових статей / за заг. редакцією І.Ю. Сковронської. Львів: ЛьвДУВС, 2015. 148 с.

3. Викладання іноземних мов для працівників правоохоронних органів та В 43 сектору безпеки: матеріали міжвузівського методичного семінару (12 жовтня 2017 року). К.: Національна академія прокуратури України, 2017. 102 с.

4. Знання англійської мови для українських держслужбовців стане обов'язковим. URL: https://zaxid.net/znannya_angliyskoyi_movi_dlya_ukrayinskih_derzhsluzhbovtsiv_stane_obovyazkovim_n1353833 (дата звернення: 15.03.2019).

5. Крилова В. Партнерство викладача та студента у навчанні іноземної мови. Рідна школа, 2004. № 4. С. 25–26.

6. Національне агентство України з питань державної служби: щодо старту масового навчання та тестування державних службовців всіх рівнів англійській мови. URL: <https://www.kmu.gov.ua/ua/news/250326086> (дата звернення: 15.03.2019).

7. Поліна В.С. Нові методичні підходи до викладання іноземної мови в умовах навчального комплексу неперервної освіти. Педагогіка і психологія: Наук.-метод. Зб. / Кол. авт. К.: «Педагогічна преса», 4 (45) ' 04, 114 с.